

§ 2 og i § 4 under visse Forhold og med en vis Begrænsning indrømmede Sagtret ved Andre og navnlig da ved Slægtninge og ved Dyende. I det Udvalget iøvrigt finder det i sin Orden og ogsaa maa anse det for Noget, der har været Meningen med de paagjældende Bestemmelser i den nugsjældende Ret, navnlig Forordningen af 20de Mai 1840 § 12 og Loven af 25de Marts 1851 §§ 13 og 14, at Jordbrugeren maa være beføiet til at udøve den ham tillagte Sagtret ved Andre, tror Udvalget dog, at de Udtryk, som her af de ærede Forslagsstillere ere valgte, ere mindre heldige og let vilde give Anledning til forskjellige Tvivl. For Udvalget staar det nemlig som Noget, der let kunde blive omtvivlet, hvad der skal forstås ved Slægtninge, og hvad der skal forstås ved Dyende, og med disse Betragtninger for Die har Udvalget troet, at man vilde træffe det, som dog maa have været de ærede Forslagsstilleres Tanke, ved istedenfor „Slægtninge“ og „Dyende“ at sætte: „Enhver til hans Husstand hørende Person“. Ved en saadan Affattelse tror jeg, at det i et givet Tilfælde ikke let vil kunne være tvivlsomt, hvad Lovens Mening har været. Dertil kommer tillige, at de Vædringsforslag, som af de ærede Medlemmer ere stillede under Nr. 1 og Nr. 11, ere stillede til to Paragrafer, nemlig til §§ 2 og 4, medens Udvalget efter hele den Maade, hvorpaa Lovforslaget er affattet, finder det naturligt at stille Vædringsforslaget til § 5, „hvorefter“ da ogsaa vil opnaas, at det tillige bliver klart, at den Ret, som er indrømmet Jordbrugeren i Lovforslagets § 3, ogsaa kan udøves ved enhver i hans Husstand hørende Person, hvad Udvalget maa anse for ligesaa naturligt som i de andre Tilfælde. Da jeg ikke antager, at de ærede Forslagsstillere have været bekendte med, at Udvalget vilde stille et Vædringsforslag, der gik i samme Retning som deres, skal jeg henstille til dem, om de ikke kunde finde sig beroligede ved den Affattelse, som Udvalget har foreslaaet i Vædringsforslag Nr. 12; under alle Omstændigheder skal jeg paa Udvalgets Vegne tillade mig til Bedtægelse at anbefale det af Udvalget stillede Vædringsforslag, med hvilket, som jeg alt har bemær-

ket, Vædringsforslaget under Nr. 10 staar i Forbindelse. Under Nr. 2 har den høitæredede Sindenrigsminister stillet et lille Vædringsforslag, som er tiltraadt af Udvalget, og som jeg tror at kunne betegne som en blot Redaktion. Der staar i Lovforslagets § 2, som den er vedtaget ved 2den Behandling, „alle Slags Rovfugle“; men det vil være i de ærede Medlemmers Erindring og vil i ethvert Tilfælde ses ved at gjennemlæse § 11, at visse Rovfugle, nemlig Mussevaager og Ugler, ere undtagne fra Bestemmelsen i nævnte Paragraf, idet de i en vis Tid af Aaret skulle være fredede; altsaa er Udtrykket „alle Slags Rovfugle“ forsaavidt ikke korrekt, og det falder naturligt at affatte § 2 paa den af Ministeren foreslaaede Maade. Vædringsforslaget under Nr. 3 er blot en Redaktionsændring, som Udvalget foreslaar. Angaaende Vædringsforslaget under Nr. 4, som er stillet af 15 ærede Medlemmer, maa jeg forbeholde mig en nærmere Udtalelse paa Udvalgets Vegne, naar jeg har hørt Begrundelsen af dette Vædringsforslag, og det samme gjælder om Underædringsforslaget Nr. 5 og Vædringsforslaget Nr. 6. Under Nr. 7 har den høitæredede Sindenrigsminister stillet et Forslag, som er tiltraadt af Udvalget, og som gaar ud paa i § 2 at lade Væfeler udgaa, og altsaa formene Jordbrugeren for Fremtiden at dræbe Væfeler paa sin Mark. Udvalget har ligesoverfor de Udtalelser, der ved Sagens anden Behandling kom frem til Fordel for dette lille Dyr, ikke taget i Betænkning at slutte sig til det af den høitæredede Minister stillede Vædringsforslag, om end Udvalget i Almindelighed nærer nogen Betænkning ved at gjøre nogen væsentlig Indskrænkning i den Sagtret, som ifølge den gjældende Lovgivning er indrømmet Jordbrugeren. Smidleritid tror jeg, at de ærede Medlemmer vilde erkjende, at denne Indskrænkning ikke alene i og for sig selv turde være hensigtsmæssig paa Grund af den Nytte, det paagjældende Dyr gjør, men at den ogsaa i og for sig ikke er af stor Betydning for Jordbrugeren. Under Nr. 9 har den høitæredede Sindenrigsminister stillet et Vædringsforslag, som noget nærmere skulde angive de Betingelser, under hvilke det kunde være